

Sygn. akt IV U 318/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 grudnia 2017 r. w S.

odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 1 marca 2017 r. Nr (...)

w sprawie S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 318/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1.03.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. dokonał waloryzacji emerytury S. S. na podstawie ustawy z dnia 2.12.2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 poz. 2) oraz na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 poz. 887 ze zm.) poprzez podwyższenie wysokości świadczenia o wskaźnik waloryzacji 100,44 % i w efekcie podwyższenie emerytury od dnia 1.03.2017 r. o 10 zł.

Od decyzji tej odwołanie złożył S. S. kwestionując sposób wyliczenia podstawy wymiaru emerytury. Ubezpieczony podnosił, iż świadczył pracę w warunkach szkodliwych kat. B. Posiada staż ubezpieczeniowy w wymiarze 16 lat, a w pozostałych okresach pomagał rodzicom w prowadzeniu gospodarstwa rolnego. S. S. twierdził, iż uzyskana przez niego kwota emerytury w styczniu 2017 r. była wyższa niż ta, którą otrzymał na mocy zaskarżonej decyzji, na dowód czego przedłożył potwierdzenie wypłaty dokonanej przekazem pocztowym (k. 7).

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wnosil o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska procesowego pozwany ZUS wskazał, iż w myśl art. 5 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy z 2.12.2016 r., waloryzacja od 1.03.2017 r. polega na podwyższeniu kwoty świadczenia w wysokości przysługującej w dniu 28.02.2017 r. wskaźnikiem

waloryzacji ustalonym zgodnie z art. 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, nie mniej niż o kwotę 10 zł. Dlatego też wysokość zwaloryzowanej emerytury ubezpieczonego została obliczona prawidłowo. Organ rentowy wskazał ponadto, iż zaskarżona decyzja dotyczy jedynie waloryzacji świadczenia, a S. S. odwołał się od uprzednio wydanej decyzji z dnia 28.12.2016 r. i w związku z tym toczy się postępowanie sądowe w sprawie o wysokość emerytury.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony S. S., ur. (...), ma przyznane prawo do emerytury od 30.10.2016 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego (decyzja z 14 listopada 2016 r., k. 28 akt ZUS tom 1). Wysokość emerytury została wówczas obliczona na kwotę 982,41 zł brutto. Ubezpieczony przedstawił organowi rentowemu dodatkową dokumentację pracowniczą (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, świadectwo pracy, dokumenty poświadczające świadczenie pracy z wykorzystaniem azbestu k. 35-40). W dniu 28.12.2016 r. (...) Oddział w S. wydał decyzję, w której ustalił wysokość emerytury ubezpieczonego na kwotę 1048,60 zł brutto, uwzględniając jednocześnie przy obliczaniu wysokości emerytury opłacanie składek na ubezpieczenie rolników (decyzja z 28.12.2016 r. k. 45 akt ZUS tom 1). Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony, czym zainicjował postępowanie przed Sądem Okręgowym w Siedlcach (sygn. akt IV U 128 /17). Wyrokiem z dnia 7.11.2017 r. Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Wysokość emerytury ubezpieczonego po waloryzacji, tj. na dzień 28.02.2017 r., wynosiła 1048,60 zł brutto. Zgodnie z regulacją zawartą w art. 88 ust. 1 ustawy o FUS, emerytury podlegają corocznej waloryzacji od dnia 1 marca. Pozwany organ rentowy stosując ten przepis dokonał również waloryzacji wysokości świadczenia (czyli emerytury) S. S. od 1.03.2017 r. Do wyliczenia waloryzacji zastosowane zostały przepisy ustawy z dnia 2.12.2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Kwota świadczenia ustalona na dzień 28.02.2017 r., została pomnożona przez wskaźnik waloryzacji, tj. 100,44 %, co dało kwotę świadczenia w wysokości 1053,21 zł. Kwota podwyższenia okazała się być niższa niż minimalna kwota waloryzacji, tj. 10 zł, dlatego też wysokość zwaloryzowanej emerytury została ustalona przez dodanie kwoty 10 zł do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 28.02.2017 r., czyli do 1048,60 zł. W konsekwencji, zaskarżoną decyzją z 1.03.2017 r., organ rentowy ustalił wysokość emerytury ubezpieczonego po waloryzacji na kwotę 1058,60 zł, przy czym wysokość emerytury do wypłaty wynosi miesięcznie od 1.03.2017 r. 636,68 zł. Niższa kwota do wypłaty wynika z pobrania zaliczki na podatek dochodowy (62 zł), składki na ubezpieczenie zdrowotne (95,27 zł) oraz należności egzekucyjnych na mocy tytułu wykonawczego na kwotę 264,65 zł (k. 1 akt ZUS tom 2).

W ocenie Sądu Okręgowego, odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Niniejsze postępowanie dotyczyło kontroli prawidłowości decyzji wydanej z urzędu w dniu 1.03.2017 r., w której organ rentowy podwyższył wartość emerytury o kwotę waloryzacji wynoszącą 10 zł. Innymi słowy, zadaniem Sądu była ocena, czy zastosowana przez ZUS waloryzacja odbyła się zgodnie z obowiązującymi przepisami. Proces ten polegał jedynie na ocenie, czy organ rentowy trafnie zastosował przepisy ustawy z dnia 2.12.2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw oraz przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Zdaniem Sądu, organ rentowy prawidłowo dokonał waloryzacji opierając się na art. 5 ust. 1 ustawy z 2.12.2016 r. Przywołana wyżej ustawa z dnia 2.12.2016 r. w art. 1 ust. 2 zmienia treść art. 88 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i przewiduje, iż waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia (tj. w przypadku ubezpieczonego emerytury) i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. W wyniku przeprowadzonej waloryzacji kwota świadczenia (czyli emerytury) nie może ulec obniżeniu. Pojęcie wskaźnika waloryzacji zostało wyjaśnione w art. 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Aktualnie wskaźnik waloryzacji wynosi 100,44%, co wynika z treści komunikatu Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 lutego 2017 r. w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2017 r. (M. P. z dnia 13 lutego 2017 r.).

W konsekwencji waloryzacja emerytury ubezpieczonego powinna polegać na pomnożeniu dotychczasowej kwoty emerytury, tj. kwoty 1048,60 zł oraz wskaźnika waloryzacji (który jak wyżej wspomniano wynosi 100,44%). Wynik tego działania wynosi 1053,21 zł. Wynika stąd, iż zarówno dokonana przez ZUS operacja polegająca na pomnożeniu opisanych wskaźników jak i ustalony wynik mnożenia są prawidłowe. Jednocześnie, uzyskany wynik (1053,21 zł) jest

wyższy od dotychczasowej kwoty emerytury (1048,60 zł) o mniej niż 10 zł. Dlatego też, na podstawie przywołanego wcześniej art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 2.12.2016r., waloryzacja emerytury ubezpieczonego powinna polegać na powiększeniu dotychczas otrzymywanej kwoty emerytury (1048,60 zł) o kwotę 10 zł. Tym samym kwota emerytury po waloryzacji powinna wynosić od dnia 1.03.2017r. 1058,60 zł. Tak też postąpił organ rentowy wyliczając kwotę emerytury ubezpieczonego. Przedstawiony sposób wyliczenia jest więc zgodny z treścią przywołanych przepisów. W związku z tym nie ma podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji.

Podkreślić należy, iż przed tutejszym Sądem prowadzona była sprawa z odwołania S. S. od decyzji z 28.12.2017 r. w przedmiocie wysokości jego emerytury. Postępowanie to zostało zakończone prawomocnym wyrokiem z dnia 7.11.2017 r. (sygn. akt IV U 128/17) oddalającym odwołanie. W toku niniejszego postępowania ubezpieczony przedstawiał argumentację kwestionującą poprawność emerytury wg stanu sprzed waloryzacji (czyli sprzed wydania zaskarżonej decyzji z 1.03.2017 r.), m. in. powołując się na wykonywanie pracy w warunkach szkodliwych oraz pracę w gospodarstwie rolnym rodziców. Nie ma podstawy prawnej do uwzględnienia tych żądań. S. S. miał okazję przekonywać o zasadności jego argumentacji w postępowaniu o wysokość emerytury IV U 128/17. A zatem, uwzględnienie żądania ubezpieczonego w niniejszej sprawie prowadziłoby natomiast do zakwestionowania prawidłowości wysokości emerytury obliczonej wg stanu na dzień 28.02.2017 r. i jednocześnie do podważenia przywołanego wcześniej prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu z 7.11.2017 r.

W tym miejscu powtórzyć należy, iż ubezpieczonemu przysługuje emerytura w kwocie 1058,60 zł. Faktycznie jednak, S. S. otrzymuje przeznaczoną do wypłaty emeryturę w kwocie 636,68 zł. Nie ma nieprawidłowości w otrzymywaniu przez ubezpieczonego emerytury w przywołanej, niższej, kwocie. Przysługująca S. S. emerytura (1058,60 zł) podlega bowiem obniżeniu o zaliczkę na podatek dochodowy (62 zł), składkę na ubezpieczenie zdrowotne (95,27 zł) jak również o należności egzekwowane na mocy tytułu wykonawczego (264,65 zł). A zatem, po dokonaniu powyższych obniżeń, kwota do wypłaty wnosi $1058,60 \text{ zł} - 62 \text{ zł} - 95,27 \text{ zł} - 264,65 \text{ zł} = 636,68 \text{ zł}$.

Na marginesie zaznaczyć należy, iż ubezpieczony w odwołaniu podnosił, że w styczniu 2017 r. uzyskał wyższą emeryturę niż tę, która wynika z przeprowadzonej mocą zaskarżonej decyzji waloryzacji. Z przedłożonego do odwołania potwierdzenia wypłaty przekazu pocztowego (k. 7) wynika, że uzyskany wówczas dochód był wyższy (1185,26 zł) od kwoty przyznanej po waloryzacji (1058,60 zł). Przyczyną zaistniałej różnicy było jednak to, iż kwota wypłacona za styczeń 2017 r. zawiera dodatkowe kwoty wyrównania za okres od 30.10.2016 r. do 31.12.2016 r., co wynika z treści przedłożonego potwierdzenia wypłaty. Dlatego też argumentacja ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie. Wręcz przeciwnie, w zaskarżonej decyzji ZUS wyraźnie wskazał, że wg stanu na 28.02.2017 r. emerytura ubezpieczonego wynosiła 1048,60 zł.

Mając na względzie powyższe, Sąd uznał, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa, a odwołanie ubezpieczonego, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, podlega oddaleniu.